

Arrest

nr. 134 977 van 12 december 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 mei 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2014 houdende een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN OVERDIJN, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 maart 2012 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

1.2. Op 25 mei 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Op 31 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

1.4. Op 12 juli 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9~~ter~~ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. Bij arrest nr. 87 114 van 7 september 2012 bevestigt de Raad de beslissing vermeld in punt 1.2.

1.6. Op 20 september 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.4. onontvankelijk wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

1.7. Op 21 december 2012 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in.

1.8. Op 7 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende de weigering tot inoverwegingname van de tweede asielaanvraag. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad.

1.9. Op 11 februari 2013 vernietigde de Raad bij arrest nr. 96 820 de beslissing vermeld in punt 1.6.

1.10. Op 10 april 2013 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9~~ter~~ van de vreemdelingenwet.

1.11. Op 3 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag van 12 juli 2012 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9~~ter~~ van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

1.12. Op 3 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.10. ontvankelijk wordt verklaard.

1.13. Bij arrest nr. 103 904 van 30 mei 2013 van de Raad wordt de beslissing vermeld in punt 1.8. vernietigd voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten en wordt het beroep in zoverre het gericht is tot de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag verworpen.

1.14. Op 14 maart 2014 wordt door de ambtenaar-geneesheer een medisch advies verstrekt.

1.15. Op 19 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging van verblijf van 10 april 2013 ongegrond wordt verklaard alsook een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissingen dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

1.16. Op 19 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding eveneens een beslissing houdende een inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing.

1.17. Bij arrest nr. 134 976 van 12 december 2014 van de Raad worden de beslissingen vermeld in punt 1.15. vernietigd.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Over de gevolgen van het punt 1.15. bedoelde arrest van de Raad

4.1. Bij arrest nr. 134 976 van 12 december 2014 van de Raad wordt de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard vernietigd. Door voornoemde vernietiging van de ongegrondheidsbeslissing betreffende de aanvraag tot verblijf om medische redenen, wordt de verzoekende partij terug geplaatst in de toestand waarop zij zich bevond voor de voornoemde ongegrondheidsbeslissing. Met andere woorden, de verzoekende partij valt terug op een (op 3 mei 2013) ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat behoudens de gevallen voorzien in artikel 9ter, §3 van de wet, de gemachtigde van de staatssecretaris de instructie geeft aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. De verzoekende partij heeft aldus opnieuw recht op een attest van immatriculatie in afwachting van een nieuwe beslissing ten gronde. In het voornoemde arrest stelt de Raad dan ook dat de verzoekende partij niet het voorwerp kan uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten gesteund op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet en acht hij het aangewezen om voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer het bevel om het grondgebied te verlaten van 19 maart 2014 uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging.

4.2. In de thans bestreden beslissing wordt gesteld: *“De beslissing tot verwijdering van 19.03.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

Daarbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 74/11, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet dat luidt:

“§ 1. (...)

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

(...)

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.(...)”

In casu ging de beslissing tot verwijdering van 19 maart 2014 gepaard met het bestreden inreisverbod omdat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding had vastgesteld dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten van 31 mei 2012.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Nu de beslissing tot verwijdering van 19 maart 2014, die gepaard ging met het bestreden inreisverbod, werd vernietigd bij arrest nr. 134 976 van 12 december 2014, komt bijgevolg ook het bestreden inreisverbod te vervallen.

Het is echter aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden inreisverbod uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over het door de verzoekende partij aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

5. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatsecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2014 waarbij een inreisverbod wordt opgelegd (bijlage 13sexies), wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend veertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER